

Čuk na palci

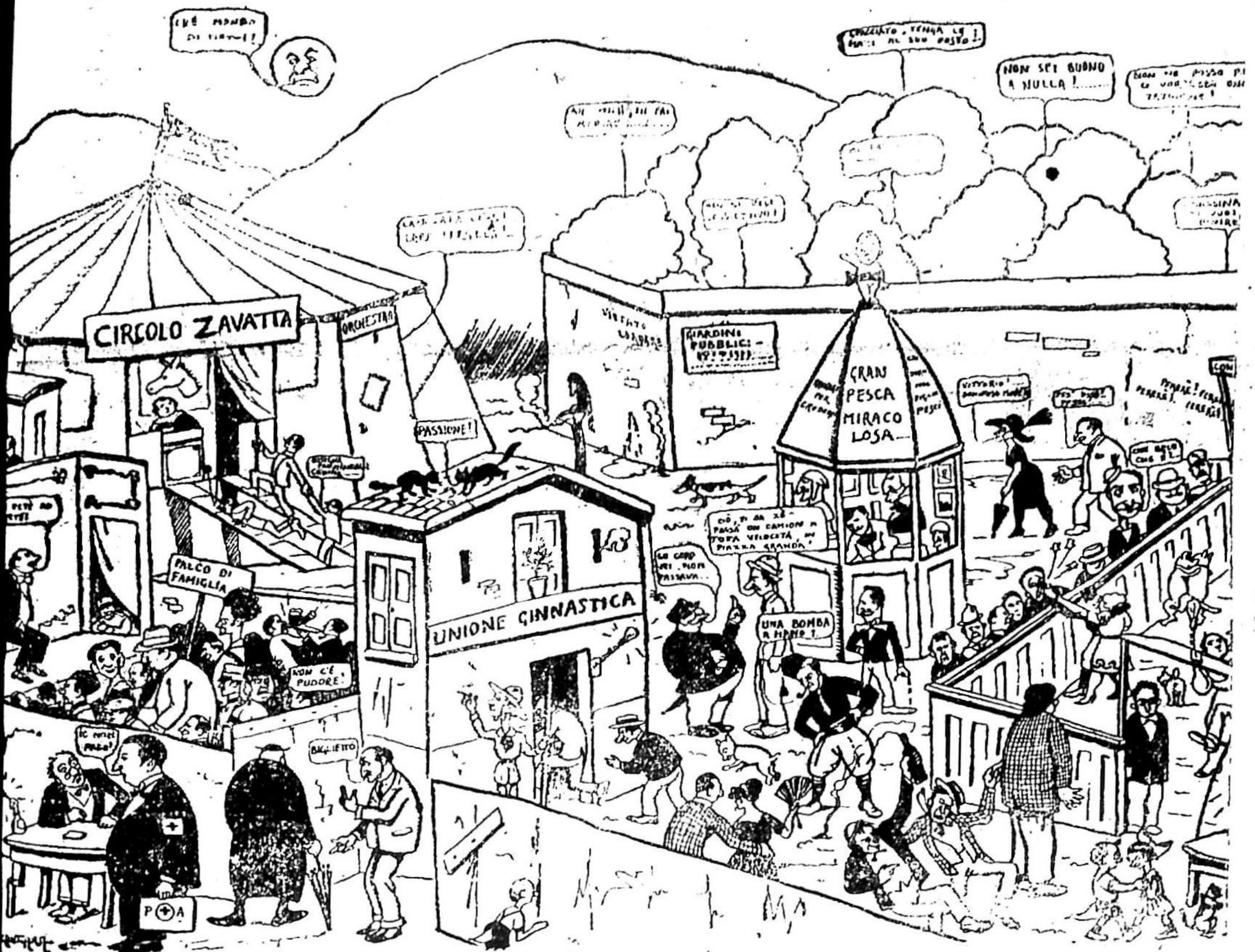
Izhaja dne 1., 10. in 20. vsakoga meseca. — Uredništvo in upravitelstvo v Gorici, Via C. Pavelli 9. — Tiska Narodna Tiskarna. — Izdajatelj in odgov. urednik France Podberšič. — Cena oglasa: 1 milimeter visočine v širini enega stolpa L. — 80, za trgovske reklame, Bančna obvestila, poslana, oškrtnice vabila, naznanila itd., vsaka vrsta 1 L. — Celoletna naročnina 15 L. — Za inozemstvo 22,50 L.

Leto II.

GORICA, dne 10. decembra 1923

št. 35.

Seimenj sv. Andreja in seimenj komedijantarjev v Gorici.

Kako z Gorico je dandanes in kako je bilo prej, pač najlepše, najbolj jasno priča sveti nam Andrej.

Zares so ulice vse polne, vse naglo kupovat hiti, a kadar kupi, glej ga vraga, piščal samo v rokah drži.

Tu tam porine kdo še liro za par piškotov, mandolat, a že mošniček brž je prazen, da vsak poda se raje spat.

Največji »hec« je pač na sejmu »Komedija« in »ringelšpil«, zraven »ručban« in vse drugo opica in krokodil.

Pa pravijo, da drugo leto — tak sklenil je trgovski stau — gredo v komedijo hotege, tam kazat dolgčas, prazno dlau.

Če ta načrt se res posreči, pač drugo leto osorej, bo kazal kislih manj obrazov, kot letos jih je svet Andrej.

Gorica, 10. dec. 1923.

Na travniku kramarji na
starem pokopališču

pa komedijantarji. Povsod kričijo kakor planšerji eden za drugim po vrsti ali pa vsi skupaj, da se nikogar ne razume. »Kungelšpiel« in gagalke igrajo prvo ulogo s svojimi orglami na meli — in na meli so tam odrte punce iz Vrtojbe, Solkana, Podgore, Renč in iz vseh bližnjih krajev. Ivanka iz Bilj sedi ponosno prvič v življenju na velikem lesenem konju, da ji lice žari, kakor, da bi jo fant noščegetal. Francka iz Podgore se je vsedla na bicikelj, pa tako breca, da so se ji vse »šnirence« odvezale. Ampak Mica s Solkana je bila bol »furbasta«, ker je sedla v korito zračne železnice in mahala spodaj stoječemu občinstvu z modrim robcem na način, kot, da bi se poslavljala od tega sveta. Sicer je na imela popolnoma prav.

Ko je bila v zračnem vretenu, ni imela na tem svetu ničesar več iskati. Vse trobi in kriči na komedijantarskem trgu. Celo stroj so prinesli, ki tuli kakor volk, da kliče ljudi skupaj. In ko so ljudje zbrani, kriči »rekomander« med ljudi iz polnih pljuč stvari, ki jih niti sam ne razume; nato kak fantček zapiska kako stonirano melodijo, ki ni v nobenih notah zapopadena in ljudje trumoma odidejo k drugemu štantu. Tam je pobarvan po licu z oglem III. vrste nek južni brezposelnik, po obrazu, ki ga za kitajca prodajajo in meče nože za 1. liro na desko. Poleg njega je v popolni uniformi peptapljač ženskega spela, ki kemaj čaka večerje, a mora ljudem prej zabiti v glavo, da je v baraki morje, kjer on piše, bere, poje, je in pije, njim v zabavo in korist, da se zuebijo ene lire. Vse to in še mnogo drugih čudnih dobrot je goriško občinstvo deležno te blažene srečne dni. Mestna uprava si mane roke, ker ji ni treba gladiti s strojem zemljišča, kajti stotine fantov, punc in tudi mestnih gospodičen stori to s svojimi lakastimi čevljički s pet centimetrov visokimi petami, brezplačno.

Dasi dežuje po nalogu sv. Florijana vsacih 10 minut, blato je poteptano. I pa saj se tudi izplača, prav zares. Poleg mene je stal visok možak postaran in zraven njega klobasač, ki je imel dve papigi na palci in se pridušal, da ti dve ptici vsace-mu človeku izvlečejo iz predala listič, na katerem je zapečaten z vso sigurnostjo njegova sreča ali nesreča. In mož je od-rinil lirico. Za njo je dobil iz kljuna listič z napisom: »Pojdi brez skrbi domov fantiček ma-li, svet Miklavž ti bo prinesel sladčič in sadja ter konjička ki v r... piska.« Pa bi se morda kedo našel, ki bi dejal, da je bi-la ta lira slabo potrošena; i kaj-pak! Saj sem jaz sam osebno, kakor sem dolg in širok, dal dve liri nekemu zagrljenemu in žilastemu kričaču po vsem vru-tu, ki je imel v svojem štantu par ducatov ur budilk, (ševeda

stokrat slabših od nagrade it-gankarjev Čukovega koledarja) katere je stavil na srečolov. Ko sem izžrebani listič od cikorje-vega ovitka prečital, sem si za-pomnil sledeče: »Srčna hvala za Vašo nerodnost in dve liri, list-kov je več kakor ur.«

Ampak semenj na travniku ali »Piazza Vittoria« pa vseka-kor presega vse Viktorije. Tam se prodajo pri komedijantarjih raztrgane »šnirence« kar pet parov za 1. liro, in tudi če se trije pari takoj pretrgajo, osta-neta vendar še dva para. Tudi sladkarije so boljše in cenejši, ker so mehkejši vsled napake dežja. Nisem navajen nikomur delati reklame, a resnici na lju-bo moram ugotoviti, da se na letošnjem semnju po ceni kupi, kdor se ne da »olnražiti« in o-količani slabo storé, ako ne za-pustijo svoja domovja in trumoma ne poplavijo vso vas Gorico, ter pokupijo blago in prodajalce z barakami vred. Mislite, da se šalim? Q ne verujte mi,

da sem resen človek in kdor me pozna, pravi, da sem celo surov.

Le poskusite kupiti predmet, za katerega se vas bo vprašalo 150 lir, pa če ste »furbac« ga boste odnesli za 60 lir ali pa še za manj.

Res, res! V pondeljek, ko je popoldan silno deževalo so vsi kupovali dežnike. Naval je bil tak, da je imel vsak svoj dež-nik, plačanih pa je bilo samo po-lovico.

Drugi so se zamuznili, ga od-pri in na Kormu je bil menda dež tako hud da je skozi dežnik pokukal za 15 lir. Sredi travni-ka je »oštarija«, da se vsej vo-jašnici nasproti sline čede. Vse na okoli pa se prodajajo para-grafi, knjige starodavnih povos-ti, ki jih Nar. knjigarna na pol zastonj oddaja, pisarkovezi s kri-kom premetavajo »škodele«, miši na »špagi« in kričijo: »comperate per poco niente«, samo »pejte ga niter gospa kumpare«, so letos pozabili...
Spika.

Kje je gospodinja?

Potepuha sta se pogovarjala kraj gozda blizu vasi in kovala načrt, kako bosta po noči vlonila v hišo in jo okradla. Gospodi-nja pa je bila skrita in prisluškovala, ter njune načrte prestigla. Kdor jo najde naj pove in kdor pošlje Narodni knjigarni, v hiši Ljudske Goriške posojilnice ul. Carducci 7 Liri 2. -, dobi po pošti krasen koledar blok s 366 kalčkočasnicami. POZOR TOREJ!

Služba po predpisu.

Sprevodnik je zakričal z dvo-rani:

— »Brzovlak preko Zidanega mosta, Maribora na Dunaj od-hajal« —

Vse je skočilo kvišku in se za-teklo do vozov, in kmaču so bili isti napolnjeni.

Parna piščal je zapiskala a vlak se ni zganil. Kaj je bilo? Vse se je povpraševalo in rini-to glave skozi okno. Nekdo je

zakričal: Stroj je počil; drugi, strojevodjo je mrtvoud zadel, tretji zopet voda je v kotlu zmrmzila itd.

V resnici pa sta ležala dva prožna trama na tračnicah po-čez. Načelnik je pritekkel do stroja in ukazal mazaču vozov, naj odmakne tramova, toda ta je z vso mirnostjo odgovoril, da je nastavljen samo za mazati vozove, nakar se je zavrtel na petah in počasi nesel dalje svoj lonec s črnim »šmirom«. Iz so-be, kjer čistijo svetilke je zdehal

lampist. Temu je strojevodja pomagal, naj položi trame, a on mu je odvrnil, da nima ničesar opraviti na prog. Nastavljen je pač na železnici, a samo za svetilke čistiti. Strojvodja je zmajal s svojo črno glavo in še enkrat zapiskal. Nekdo izmed uslužbencev je na nasprotni strani tolkel z dolgim kladivom po kolesih in posmehovalno za-til na gnila »švelerja« pred brzo-vlakom. Načelnik je zarjul nad njim, naj takoj odmakne trame, a ta mu je prav tako mirno od-govoril, kakor prejšnji, da nje-mu to ni mogoče, ker ima važ-nejši posel na prog, to je, tol-či s kladivom po kolesih. In res je tolkel dalje, tramovi pa so n-stali še vedno pred strojem. To je načelnika tako razsrdilo, da je stekel v svojo pisarno, pokli-cal vse te važne uslužbence »na raport«. Poleg njega je sedel nje-gov »škribar«, ki je na široko zdehal in pisaril kar mu je nje-gov »šef« narekoval, dobro pa-zeč, da bi se ne urinil v besedo kak r preveč ali kak m prema-lo. To se je mirno in z vso skrbnostjo vršilo, medtem ko je stroj z vsem brzovlakom čakal na rešitev na prog. Ko je bil protokol podpisan po vsih dolo-čilih in predpisih, je načelnik dal vnovič znamenje za odhod, a »švelerji« so še tam ležali. Potniki so postajali nervozni in marsikaka trpka, a opravičena beseda se je čula na naslov u-službencev po predpisu. Načel-nik se je malomarno ozrl nanje in prav arogantno zakričal, da on najboljše pozna svojo službo. Odšel je vnovič v svojo pisarno in zaukazal svojemu »škribu«, naj telefonira v skladišče po dva delavca, da bosta »švelerje« s poti odnesla. Skladiščni ma-ster pa je tudi poznal svojo službo in predpise, ter odgovo-ril, da mora najprej naložiti in razložiti pred skladiščem stoji-če vozove. Šele potem, da bi lah-ko odstopil delavce za tuja dela. Strojvodji se je to neumno zdelo, a kaj si je hotel; tudi on je poznal predpise in radi tega tudi sam ni hotel preložiti hlo-dov, marveč se je vsedel nanje in svojo fajfo nabasal.

Načelnik pa je telefoniral na sosednjo postajo naj mu pošlje-jo dva delavca, ki bosta zamo-gla preložiti hlude. Odgovor je dobil, da bodo pristi v teku dveh ur, ter da jih takoj na to odpošlje na lice mesta s to za-devno natančno popisano listino in postajnim pečatom.

Ko so to potniki čuli, so jo udrli pred stroj ter ne glede na predpise pahnili strojevodjo in njegovo fajfo v stran in odvalih s proge na pol gujile »švelerje« s tračnice. Vlak pa je imel še pred odhodom pol ure zamude.

MEDENI TEDNI.

Železniški asistent se je poro-čil; tovariš ga vpraša, kako se kaj počuti v novem stanu.

»Hvala, prav dobro; razlika je samo ta, da mi je prej šivala gumba moja gospodinja, sedaj jih moram pa sam.«

DESETI BRAT.

Čuk je čuk in kot čuk po svo- je razume, kakor vsi pišči, ptice in njemu sorodna krilat. Trgov- ski Dom v Gorici je v soboto in nedeljo desetega brata prodajal, ker je prejšnjih devet pro- dal že pred sejmom sv. Andre- ja. Nobel je zares prodajal tega malo preveč capinastega capi- ma, ki se je pa precej branil s svojo tenorsko »goflo«, ker ni imel bolj obnoveloga basistov- skega grla. Nobel je bil pa le zato, ker je kapelnik mahal se- dečim inštrumentom po lastnem nagibu. Kapelnik je bil v resnici na svojem mestu, to je na pri- čici sredl inštrumentov in pra- vilno mahal navzdol, navzgor, po dolgem in počez.

Ampak inštrumentj so vražja stvar za katere se včasih ne da dognati momentalno, če so oni prehitri ali če je kapelnik kako sekundo prepozno flautom za- mahnil. Škoda, da Čuk ni boljši »muzikus«, da bi pogruntal ako se je v nekaterih trenutkih pelo v 56. tonskem taktu, ali na en takt 56 slovenskih pravljic. Ampak pelo se je vendar in sicer po domače in navdu- šeno in tudi občinstvo je nad vse navdušeno kadilo cigarete pred vrati uhodov po večnih odmorih. Čuku kot pišču najbolj ugaja ropot za kulisami in zabijanje žeblov je bila njegova slast. Bog ne daj da bi Bombigu v glavo padlo, da bi dram, krežku ponudil gleda- liške svedre, ker potem bi Čuk popolnoma nič ne slišal.

Nekateri novinci diletantje, ki radi kvartajo do zadne minute pred vajo so še srečno pomlatili in prepridgali svoje besedilo in Čuk je kar skakal na palci, da se je tako lepo posrečilo brez pikovega aša.

Če so bile gospodične pridne vsaj za enkrat na odru, to Ču- ku ni mar, ker ima itak že svo- jo sovo. Lahko pa bi gledale bol na občinstvo, ker vsi niso Čuki in bi njega edinega ne ugledale. Saj jim menda ni bil oder s ce- rini posut? Pijanci v gostilni pa morajo tudi paziti na palico ka- pelnika in ne na lastno pest pu- stiti njega, po taktu vpogibati njegove kolénske, hlačne bule.

Krjavlu pa je menda manjkal motor na odru, dasi je bil go- tov, da sedi na njem, kar se je poznalo, da se je neprestano lovil z rokami po zraku. Zna pa izvrstno jokati in dovlipe na pravem mestu povdariti. Kot ligura pa je itak že iz narave večnj Krjavelj in njegova nepre- tirana debelost tudi preveč pro- stora na odru ni vzela. Deseti in tudi enajsti brat sive biti za- dovoljen s takim okroglim in razparanim Krjavljem. Izredna nadarjenost se je pokazala na odru pri nekaterih ali prav za prav naravnost ven izbrulnje- no pri čevljarju, ki je v teku treh minut kar tri narečja go- voril. Mlatil je prepočasi, to pa ni bil on kriv, temveč kapelnik, ki mu je takt razbil. In če bi pri enem narečju ostal, bi su Čuk kar na glás krohotal.

Mimika njegova, pa je bila

mного boljša kot kranjske klo- base zlasti pri odhodu za dese- tim bratom. Na vsak način je bilo vse na svojem mestu po da- nih razmerah, kakor tudi Do- lenc, ki se je barvane vode na- pil in inenitno po tej pijači te- lebal po fleh. Njegovo masko je Čuk že nekje videl v gostilni, a se ne spomni kje. Izborni! V drugič želi še večjega moralue- ga in lirskega vspeha

Spičasti Čuk.

Barkovljanski škandal.

Pravkar sedel sem h kosilu
Kar vrši se dan na dan,
Ko v prijetnem opravilo
Vstraši hrop me, res strašan

Plašno gledam hiter skok,
Pa sem bil iz hiše,
Vih lasala mrtvih rok,
Tona težko diše

Vse upra v njo pogleda,
Vidi glava se pri glavi,
Tona zdaj na zidic sede,
Zbrannu babam tole pravi

»Vsi slovimu za lepoto,
A največ Marjuna,
Pa, da dela nam stranoto
Ta novica vam ni znana?

Ko sem smetl šla od zepna,
Na biciklu s'je vozila
Ne le meča, tudi stegna
Je kazala na kolesu

Kdo je vadel take vize?
Lahko stran jo je, zares!
In za njo pa stricev krize
Letal je, kot stekel pes!

»Kaj zares?! pošast presnet!
Joj, jaz reva, kaj pač ho?
O moj Bog! na stara leta
Moram slišati še to!»

Babji zhor takó vzdihuje,
Loti strašna se ga foto,
Eno malo — drugo huje
Je zadela ta stranota.

»Če tako je — pravi Netka,
Se Marjani vedno hlipa
Hišna vrata so pič redka,
Kjer na »skankors« cvili, škripa!»

»To je moda — pravi Pepa
Ko poklada futer kovi,
Če pa punca mlada, lepa,
Se drugače se ti vozi!»

ZARES HUDO.

Ciganu je zgorel šotor, nakar ga nekdo obvesti, da so mu vse dokradli.

Cigan: »Ah, kakšna škoda, da nisem bil zraven, da bi še jaz kaj ukradel.«

ŠIRITE ČUKA!

Evo Vam učenca drugega razreda iz Bistrice, kako misli on širiti Čuka. Povedal nam je s svojim pismom v sledečih besedah:

Dragi Čuk na palci!

Ti pišeš da naj tebe širimo, jaz sem le že razširjal na vseh štirih koncih in krajeh, pa se ni- si dal, ampak se si razcapal na kose; torej povej mi Ti kako naj se te razširi. Ker si se razcapal mi je jako žal.

NAPREDEK.

Lepega dne pridrcim z »mo- tovilom« do B. Bistrice. Do- mislim se, da je treba moji a- cetilenki popravila, ker imam še lep kos polji pred seboj.

Isčem kleparja, ki bi bil zm- ožen »zakrpati« luknjo v tre- buhu.

Končno ga izvoliam, pritis- nem na kljuko vrata so za- prta. Pogledam na napis in na moje nemalo začudenje vidim, da stoji na tabli zapisano:

»N. N. Klepar bandajo.«

V hipu se spomnim, da je pondeljek in, da je beseda sla- bo prestavljena na mestu.

Pa še tožijo ljudje, da ni za- služka.

DOBER ODGOVOR.

Mož se odpraviša zvečer ma- lo v družbo.

Žena, držeč malega 11-me- sečnega Lojzka v naročju, pro- si moža, naj ostane raje doma, ker drugačje joče mali Lojzek na vse pretege in noče zaspati.

Mož (ljubeznivo odvrne že- ni.) Veš, ljuba žena, reci mu, da je atek doma, pa bo Lojzek spal.

Dopisi.

Iz Tolmina:

Naš mestni brivec, ki ima ši- roko znanstvo in svojo klijente- lo na vsih štirih koncih sveta, nam je pripovedoval v ponde- ljek tole: »Po baški dolini in do meje Jugoslavije, sem preteče- ni teden izvrševal svoj posel. V Podmelcu sem ljudj česal, v Hudijužni sem jih strigel in v Podhrdem obril. Nato sem se napotil še dalje skozi predor in se naenkrat znašel na meji kjer so se mi predstavili možje' po- stave finančne stroke. Jaz sem takoj vzel moje škarje in brit- vo iz žepa, da bi finančar obril in ostrigel, a se ti zlomki niso dali Jezeti sem zarjul nad njimi: »Če niste Vi moja klijentela, kje pa je?«

DOPIŠNIKOM.

Da je res, kar smo v zadnjem listu napisali in tožili, naj vam bo za vzgled sedeča pošiljka nekoga vaškega »poeta«, kate- ro natisnemo brez vsake ko- rekture. Evo:

Spremi dragi »Čuk« sledečo vsedel!

Modra Fanta.

Zenjen je povabil fanto: od prve vrste na ženčtino naj pridejo pit vino.

Prvi fant je hitro brez klobuka vandrai v prek dabri pouskal deklet

To dragi kovi plesat šu bi se uzignil taki smeh da bi počil godcu meh.

Prišla sta res na ples ništa hitra postrežve dovila potem sta se tako razburila da sta prton polomila.

Fant ni to podoven da bi kljubci hodil vsaki teden je išel okoli kuka ni imel klobuka glava kakoz strcha da je vredna smeha.

Črevlje je imel spodplatov in vsaka vas ošlata.

Todrugji ni imel hračice si je poiskal druga pa je bla priduga. Če se zastvin dobi se še to zgodi.

(Spila sta ga pa je pripiknila!)

NEPRIMERNO OPROSTILO.

Dva potnika sedita v kopeju, eden izmed njih je žid in si sezuje čevlje rekši, da so mu noge zaspale.

Sopotnik mu odgovri: »Meni se zdi, da so celo crknile, ker ta- ko smrde.«

UŠTELA SE JE.

Soseda A vrne sosedi B eno jajce.

Soseda B: »Saj sem ti poso- dilā dve jajci.«

Soseda A (vzdihne): Ah, sem se pa uštela.

Slabo odlikovan oče.

Oče prišedši domov: »Kralj mi je podaril črnega orla.«
Mali Slavko: »O papa, jaz bil bolj zadovoljen, če bi ti podaril kakega lepega papagaja!«

Nocoj 8. t. m. ob 8 1/2 uri na Miklav- žev večer v „Trg. dom“ s prepasani- mi hlačami na tre- buhu, da komu od smeha ne počī.

Tereza jen Pepa iz Optin.

Tereza: Duabro jetro Pepa zakaj nese pršla tiste dan ke te sm čakala pr brdine pd fegarjm.

Pepa: Bug dej, Bug dej Tereza sei znaš da nemm nanka cajta glih tne tjedn sm sežjeh-tala tisteh par cunj zatu nesm mogla prid.

Tereza: Pej kaj sm tela rječ? Aja. Ta strela uot Čuka nazaj ns je šlišo da smo šrajale ukjep. Uoblast ga puočē kaku duabre uha jema.

Pepa: Kaj mo strele čieš pe-stiga na mjere se bito ben ambt uštefo ns posluš. Pej kaj se te-la me tiste buat paved out fan-tov.

Tereza: Škuarj be hmalem pazabla. Celo paletje so hodile fantje sm puojt. Al znaš ti Pepa nokuga so hodile glih sm gbr-dine.

Pepa: Ej Bug te je bjen dau, zastran Vančouneve sei znaš da je sama. Dapdnis gljedjo fantje ki je kej.

Tereza: Kaj misleš da buo taužnt fantov hodilo hane pupe. Pej glih lnje ke je pravejo EKSNER znaš tu je tiste va-guon u Trste ke uozejo mobiljo.

Pepa: Sei zdej lhko fantje zbirajo ke je pup kokr da be z nebjes padle. Če nej ana je de-sjet drugel.

Tereza: Zadnje buot ki ie bla Mglā u Čuke se vidla kaku so se pupe jezile.

Pepa: Tereza, pei du jem je zjreko tem pupm društvo Mglā.

Tereza: Kaj še tega ne znaš? Še pred anem letm je rjeko Raubr uoštier fantm ki so stale pred uoštarjo od šocjo, da se pupe kdr grejo sfabrke uod koc-iet valijo duol pa cejste ko Mglā. Zaduste je blo fantm.

Pepa: Sei je jemo prou da jem ie rjeko Mglā. Se so rejs taku lenuabne da bjo hmalem prdajle lenuabo.

Tereza: Se spouneš Pepa ka-ku so ble tje pupe ambt za slo-vensko patrijo. Zdej pei huode-jo znamē u tljanske kino.

Pepa: Kaj se čieš pamagt, tašne so da Bug dej malo takeh.

Tereza: Zdej pei muorem jet ke me muoj stare čaka za frū-štek. Ben z Bugm Pepa.

Pepa: Pej drūgebuat se bm več natnko pomenle uod tisteh pup ke so pr Mglē. Z Bugm Te-reza.

Pravijo.

Pravijo, da je Drejče iz Krepelj pri Dutovljah strasten lovec. Ustrelil je namreč že toliko zajcev, da jih vozi celo s teškim toyornim avtomobilom v Trst na »Ponteroš«, ter dela velike preglavice veletrgovcem amerikkanskega meša. Pa naš Drejčē ni samo izvrsten, ampak tudi mojster; veste, iznajšel je puško, ki strelja okrog grmov. Ker pa nima 80 kilometerskih korakov na uro in toliko časa na razpolago, da bi vse zajce na enkrat postrelil, si je naročil največji pariški kanon iz Verduna. Tako je naš Drejčē prišel do slave in občudovanja celega lovskega kluba.

Majhna razlika

Veletržec: »Gospod baron ali poznate to gospo vdovo, ki se tu pred nama piha?«

Baron: »Seveda jo poznam! Saj zahaja na vse koncerte in plesse. Zadnje čase pa obiskuje najrajši koncerte v prid za-sramovanim ubožcem.«

Veletržec: »Da, da, pravijo, da je zelo nesramno bo-gata.«

Vdova (sama zase): »Onale dva me gotovo z nasladjem opazujeta in me v deveta nebesa povzdigujeta.«

Čukov koledar je izšel, ter se prodaja pri vsih prodajalcih Čuka in trgovinah, kjer se prodajajo knjige Narodne Knjigarne. Vsebuje nebroj dovtipov, humoresk, pesmi in drugega zares lepega razvedrila in humorja. Nobena hiša ne sme biti brez njega! V primeri z bogatim gradivom, je cena knjigi zelo nizka. Stane ilir 3.20, po pošti pa 4.— Naročuje se lahko že sedaj za prihodnje leto pri razprodajalcih.

Pesem naših vojakov.

V Milanu pri vojaki-h vse sorti je ljudi, in v maršu že oddaleč spozna se tičev kri. Od črnega južnjana, ki kratkih nog hiti in v škarpah prevelikih po cesti prah kadi, do plavga severnjana, ki lupki ne pozna, s postavo svojo ravno zaleže onih dva. So skupaj sem jih zbrali, kar s Krasa jih je bilo, in južnim primešali, da b' znali »ši« in »no«. Kaprol uči in kaže to »lup« je, to je »ki«, in bodi »konsegnato«, kdor prav mu ne stori. In Jože hodi, teka, že je ena,

ko govoriti sliši, mu znanja konec je. Učijo o morali, kaj je vojaški red, debelo Jože gleda, si misli: To pač ni zame. Ko pa konča se šola po šalo brž hiti, da z makaroni zopet nabral si bo moči. A pašta je presuha, nerodno dol mu gre, v želodcu mu ostaja da ga boli srce. Se hoče mal' raztresti, napasti vsaj oči, po mestu ger na spichod, le v branjevke strmi. In ko tako maršira, že trudne so noge, pa sliši tam »Marička«, se hitro tja ozre. Pristopi brž k Marički, ki s Tončko klepeta, kupuje zelenjavo, za fanti se smehlja.

Iz Čukovega koledarja.

Poslušajte, kako poje Čukov Koledar:

POD OKNOM.

Po Francetu Prešernu.

Luna blede
kisló gleda
kakor kakšen krokodil,
ko poln vina
sem, živina,
kje sem, mrha, se napil?
Ti si kriva,
ljubezniva
r'bulica, nevsmiljena;
»je ena,

moja žena
čaka z metlo me domá,
Prid'ga njena,
vsa strupena
že po ušesih mi šumi,
zdihujoče
srce vroče
samo ključa si želi.
K oknu stopi,
dol me lopi,
oh, kako te imam rad!
Se prikaži,
véruj laži,
danes pil sem zadnjikrat.
Roko dvigni,
z uhljem migni,
vrzi ključ m' v dno globin;
sova vpije,
k oknu ni je,
naj li pit grem še kvartin?
V hram poglejte
in povejte
zvezde, kaj se noč godi,
ktera juha
se m' kuha —
niso mačkine reči.
Ako spančka
zdaj Marjančka,
naj jo angeli neso,
ko ob uri
odprem duri,
da nikjer je več ne bo.

Pravijo, da so v Kalu močno v skrbeh, ker ne vedo, kedo je bil do-pisnik »Čuka« zadnjih pravijo iz Ka-la. Da ne bodo koga po krivem dol-žili, bodi jim povedano, da si je Čuk napravil gnezdo v cerkvenem pod-strešju v slami, odkoder je potom brezličnega brzojava v zvezi z glav-nim Čukovim gnezdom v Gorici. Čuk pridno opazuje vsako gibanje, včasih sfiči tudi na Vrhavč pogledat, kaj je tam novega. Letos so ustanovili za-drugo »Uzmovič & Co.«, ki prav pridno posluje. Omenjena zadruga je ena najbolj nevarnih zadrug; ko-gar vdobijo v roke člani te zadrug; tega oberejo, ter se mu povrh še vknjižijo, ne na posestvo ampak na — glavo. Uradni prostori te zadrug se nahajajo ob cestah, pa tudi dru-god, kjer slučaj nanese. Uradne ure ponoči; kadar ne sije luna.

Pravijo, da je plesno društvo »aif bika« v Počah odposlal posebno de-putacijo v vatikan katerra ima nalogo skleniti važen konkordat, da bo do lahko plesali tudi v andventnem in postnem času. Čuk je baje tega že odposlal posebno poročevalca na lice mesta, da bo vestno poročal o vspe-hu.

Pravijo, da po celi Vipavi niso več zvoniki uporabljivi, da bi bile tam še nadalje cerkvene ure. Kakor že prav-ijo, bodo za celo vipavsko dolino naredili eno avtomatično dro na Kov-ku. Mesto bitja na zvonove, bodo streljali z bezgovo pokalico.

Pravijo, da bi se bilo neko oseško dekle rado poročilo, ali da je fant ni maral ker počē vina pit.

Pravijo, da je bilo v Volčjidiagi na zadnji ohceti prav lušno. Fantje so imeli proste vaje v blatu.

Pravijo, da se je dosegel sporazum med fantomi in naraščajem. Ti sled-nji bodo delali slayoloke na račun »fantovšne«. Enega so že naročili.

Pravijo, da je na Planini neka »gospodična«, ki nosi očala nabrč radi tega, da vidi »con quattro oc-chi« boljše svojo mizerijo. Mogoče pa jo je tako oslepilo »volnce« z ju-ga, da ne vidi več dobro s štirimi vijo da bodo za celo vipavsko dolino očmi, kar bi lahko z dvemi?...

Kje je ruski general?

Kaj delajo židje? Barantajo.
V ozadju generala imajo;
ta, ki bistro ima oko,
v hipu ga zagledal bo.

Naročnikom Čuka!

Za letošnje leto bo Čuk kmalu dokončal špikati in ključali. Naročnikom pa prihodnje leto ne bo frčal v odprta usta, ako ne bodo poslali novo naročnino do 31. dneva tega meseca, za leto 1924. Vsak naročnik pa mora poleg svoje lastne naročnine, to je

15 lir za vsih 366 dni

poslati še 15 lir za kakega novega naročnika. Kdor nabere 10 naročnikov, ga Čuk ne bo nikdar špiknil, ako bo imel kljun skrkan in vrhu tega dobi še nagrado.

S prvim januarjem prične Čuk frčati na okoli res na palci, lepo oblečen kakor se njegovi visokosti in šegavosti spodobi. Pričnite naglo pošiljati vsi in od povsod, če ne boga telesa, ako se on pošeno ujezi. Onih borih **15 liric** pošlje **upravnistvu Čuka v Gorici ul. Favetti 9, pa brez kazni za znamke!** Za inozemstvo Lir 22.50. Neliraši iz vsih koncev in krajev od SHS, do Kitajske, od Rusije do Afrike, od Bulgarije do Liliputa, naj si pa sami po dnevnem kurzu izračunajo njih vrednost denarja ako znajo. V nasprotnem slučaju, naj si kupijo hitrega računarja,

Pismo vojakov.

IZ MODENE.

Najsrčnejšje pozdrave pošiljamo vsi Slovenci fantje iz Modene, od 2. težkega poljskega topništva. Vsim Čukovim bralcem, fantom in dekletom, stricem in tetam, bratom in sestram, posebno pa našim nevestam. Ob enem povabimo tudi mladeniče rojene leta 1904, da pridejo k nam v službo prej ko jim je mogoče da jim izročimo naše topove, in da jih navadimo: lup... ki lup... ki, dietro front, avanti marš, ter jim vsčimo vpi skupaj vesele Božične praznike in srečno novo leto.

Jakob Rudolf Zigon; Dominik iz Črnega vrha; Zejn Andrej, Cigale Jožef, Zadlog; Fon Ivan, Kozarsčec; Volarič Andrej, Ternovo pri Kobaridu; Križnič Anton, Ročinj; Zagar Ivan, Bazovica; Krašnja Vinko, Komnen; Tomšič Franc, Koritnica; Znebelj Franc, Kacin Ivan, Spodnja Idrija; Bruss Jožef, Idrija; Vodopivec Franc, Dornberg.

Pravijo.

Pravijo, da se je rekordni ples v Dolinjah vršil 25. nov. povsem mirno; za red so skrbeli neki civilni policisti; postaja je neprestano delovala; tudi postojna brezžičnega brzojava.

Pravijo, da so lahko v Landolu neke dve dekleti ponosne na svojo prikupljivost in priljubljenost ker vsacega zvabijo v svojo gostilno na kapljico slane klobase brez soli in na kapljico rujnega vinca, ki je prav podobno čisti vodi.

Pravijo, da v Smihelu na sveto jutro pri maši vsako leto pijanci na koru bruhajo. Radoveden sem, če bojo tudi letos.

Pravijo, da so Planinski fantje v zvezi s Čepeljskimi postali tako »sparravniki«, da vse lire, ki jih »prikontrobantajo«, hitro in varno nalože v hranilnicah pri Ivanu in na Kladi. Baj se jim obetajo visoke obresti. Vlapajo pa tudi v sosednjih hranilnicah, odkoder pa prinašajo vsote vpisane, pardons »zapraskane« s krvavimi črkami, pa ne v knjižice.

Opozori se zraven tega vse droterje, da naj bodo na to bombardiranje zelo in ob vsaki uri pozorni. Iz strahu in presenečenja je celo nekaj članov odstopilo.

Sicer pa bodeino še prej prosili »g. Čuka« za milostno podelitev tega »specialnega orožnega lista.

Pravijo, da se dobijo v Landolu pri K. klobase brez soli, da so pa vseeno še več kakor dvakrat slane.

Pravijo, da so v Hrašče na pošto dobili »Čuka na palci« namesto 21. štiri dni pozneje, tako da je prišel prej v Postojno kakor v Hrašče, dasi se je mimo peljal. Res nekaj čudnega.

Pravijo, da je v Studnem začela nova moda iz Pariza in ta moda je, da fantje dekletom beli grad obetajo pa črne bajte nimajo. Tudi nekateri fantje so dali dekletom »obsid«, da potem zopet drugim dekletom zlate gradove obetajo.

Pravijo, da so začele sovodenske frajlice (S. H. S.) nositi fašistovske hlačke, čuk jih je videl.

Pravijo, da so čikavški fantje v malem medenem kuelu nad Osekom, odprli velikansko medeno votlino, v kateri so dobili veliko medu. Ker je nemogoče priti z tovornimi vozovi do votline, prinesejo vsaki dan po končanem delu, nekoliko medu domov v loncih. Gospod predsednik društva ga je pomudil v vseh trgovinah po končenih cenah. Čebelarji se češejo za ušesa, ker jim diši po kislem zelju.

Pravijo, da je neki kmet iz Čikavca našel v samotnem grmovju, prav lepo in mlado košulico, katera se je prav dobro ydopučila v gospodarjevi hiši. Naučila se je že dosti; in uganja razne komedje. Škoda, da se ne more naučiti še lepega govorjenja.

Pravijo, da neko dekle iz Lož zato ne vzame kluhtarja, ker je preveč črn, in ker se je hajč že zaročila s »Čukom na palci«. Poroka bo pri županu takoj po novem letu.

Pravijo, da so Laženske klepetulje že dobili poštarja in telegrafno officio kjer službuje domača uradnica.

Pravijo, da so nekateri domberški fantje pozabili na slovenske pesmi, gre jim več na italijansko.

Pravijo, da bi Marija od »Malna« zdaj ko ima dosti vode, rada mlela ali nima kaj mleti. So bili časi, ko je bilo malo vode in za mleti dosti. Se pač časi spreminjajo.

Pravijo v Solkanu, da je Bričč — birmal svojo zvesto ljubico na desno lice — in če bi ne bilo Tinota bi jo še na levo.

Pravijo, da nekatere fante v Solkanu morajo mamje žent. Če ne verujeta, prajajte Tončeta, on že ve kdo so tisti.

Pravijo, da v Solkanu Dolfo — vzame Jejo. Uradnih poročil še ni... ali govori se, da v kratkem — če ne bodo kakšni zadržki.

Pravijo, da zvončve, ki jih je tisti polž vozil kakor vojno odškodnino v Hrenovice k fari, zdaj ne morejo na nobeden način spraviti v »Turen«.

Pravijo da se nahaja na Slapu »črni informacijski urad«. Za natančnejši naslov bo povedal Čuk svoječasno.

Pravijo, da so v Belskem pri P. Krstavci prežgano juho na viljce nabadali in da so bile zmiraj prazne. Čudno, da so se tako daleč zmotili.

Pravijo, da je Čuk v Bistrici na lipici samega ginjenja v omedlevico padel, ko je videl, koliko solzic zamešanih z maščnimi cmokci so pretočile tukajšnje »piške« pošlavljaje se od »galantnih petelinčkov«. Videl je tudi, da so domače živali sline cedile in kurjo sveto jezo z vincem gasile.

Pravijo v Barkovljah, da so nekatere signorine zelo obupane, ker nimajo več »cvčka« na »špondi«. Pravijo pa, da bodo pripravile »cvčku« za prihodnje poletje novo luknjo, in če tudi v tej ne bo imel obstanka, mu bo že tretja luknja na razpolago. To se bo Nešto Zbode jezil!

Pravijo tudi, da se je županstvo končno le vendar odločilo, naročiti iz Benetk par gondoljerjev s gondolami za prevažanje ljudi. Ceste v Bistrici so namreč tako blatne, da so se že vsi fijakarji pogrznili v blato. Znana tvidka Škuda in Guzja, pa je ta teden razstavila nov tip motornega »škafa«, kateri bo služil za prevažanje ljudi na cesti kolodvor: Piazza Pescicani, ob lepih dneh pa za želtanje perila.

Pravijo, da sta Studenski čuk in sova nabrala ogromnega materiala, za goriškega čuka. Ker pa je oznajnjena adventna spoved, se namenjata spokoriti, ter ponesti vsa ta material v nakristijo, da ga tamošnji uradnik zvrne v koš tajnosti.

Pravijo, da kdor misli pri prihodnjih volitvah kandidirat za vaškega načelnika v Studnem, mora dobiti poznati igro, pugat ultimo.

Pravijo da hodijo Matenjaki petelinčki v Grobiščah od hiše do hiše, da bi vdohili katero cipko. Čuk jih opozarja tudi da naj nehajo s svojim »Kikirikik« po vase. Če ne se bo Lisjak zagnal med nje in vse. Petelinčke v kurnik zgnal.

Pravijo, da se je v Biljah znašel nov aparat za striženje nohtov. Za nadaljne informacije, obrniti se je na županstvo Bilje.

Pravijo v Barkovljah, da Moro laž že če pravi, da se Juoka umije samo enkrat na leto. Res pa je, da se Juoka umije skoraj vsako nedeljo.

Pravijo po Logjih pri Breginju, da se Tona tudi ta pust ne misli spraviti k pokoju, pod zakonski jarcem — ker — vkljub svojim že štirim križem na hrbtu in pretečo — svaščim sivim znamenjem po lasih — so čuti še premladega.

Pravijo v Il. Bistrici nekatera dekleta, da so šla v Opatijo Miklavžo in parkje kupovati. Čuk ki jim je pa sledil pravi, da so šle obiskati oficirčke s peresi na glavi.

IZ TORINA.

Pozdrav od slovenskih fantov iz Torina.

Slovenski hrabilazci 3. polka voščijo vesele božične praznike starišem, bratom in sestram, fantom in dekletom. Viljem Bevk, Cerknjo; Peter Bevk, Kladije; Medica Anton, Radohova vas; Matija Perenič, Selce pri Kočku; Žitko Ivan, Selce; Stucin Ivan, Zakojeva; Martin Primožič, Novake; Kokelj Anton, Laze; Hvala Jakob, St. Viška Gora; Krajnc Anton, Volče; Golob Alojz Bukovo.

Pravijo, šempaske čete:

Daž one ne marajo za take fantiče ki morajo po Čuku si iskat deklice. Oj kako se oni kunšno držijo, če tudi kolosca se prav ne vrtijo. Res duhovito so Čuku pisali, samo neumnosti vkup sklobasali. A kaj bi ti tički še le počeli, ko bi v nadstropju vse v redu imeli. Plesa pa jim ne bomo prirejale, lirce raje Čuku me bomo poslale. Tetke pa naj le pri miru pustijo, naj se raje le onih držijo od katerih prihaja jim pesmica ta: Le pridi, le pridi, sem sama doma.

Kje je ugrabljena devojka?

Vitezi so bili,
devojko so ugrabili,
na grad jo svoj neso,
jo ti poišči, ubeži ž njo!

Opasilo v Vel. Otoku.

Ni leta ga, da neb' se zbrali in sami med seboj rajali tako tud' letos pri »himel sakralot« bil je ples in smeh umes.

Dekleta, fantje, možje, žene; vsi veselo se okrog vrte, pa stopi Lojze gor na klop in govor vsem na okrog:

Ceravno tu ni bilo maše, pa dajmo ga na zdravje naše, res visok postal je svet, hoče samo v veselju živet.

Kako ste mladi krasni pari, nebo vam rožno zdravje hvali, tud' jaz bom šel na nogo levo, da rajanje bo bolj veselo.

Iromija v strune dregni in prav pošteno meh nategni obrnite se kod sam hudič čeprav ni z vsega tega nič!

Zunaj dan se že dani, rajanja še konca ni. Postojčanom se dan mudi, zato se jih par v sneg zvali.

Zjutraj k Pavli so se nagnali in Andrejca umaškovali, tam se je pilo, prepitalo, dokler ni vse utrujeno pospalo.

Najbo: Guštelj, Lojze, Nace, Mici al Ivanka, Francka, Mimi od teh vseh en glas je: da na Otoškem opasilo, vsem se dobro je godilo!

Franc.

VOJAŠKO VOŠČILO IZ CHIUSAFORTE.

Slovenski fantje hribolazci 8. polka voščijo vesele božične praznike in ob enem srečno novo leto fantom in dokletom, Vam mnogo zabave, nam pa pašto šuto še eno leto.

Brecelj: Solkan; Lah Lorenzo, Dornberg; Colia Fr., Cerovo.

CESANA, TORINESSE.

3. Alpini, Bat. Tenestrelle, 30 Comp. Pošljamo pozdrave in želimo vesele božične praznike, z visokih snežnih hribov vsem bralcem in bralkam Čuka na palci, staršem, bratom in sestram, ki se spominjajo na nas. Bevk Alojz iz Zakojce, Tipta Angel iz Gorenjega polja, Markič Ciril iz Podtravnja.

Dragi »Čuk na Palci«

Malo novic je v tvojem listu iz naše občine. Pa kaj hočemo sporočiti, saj zdaj odkar spadamo pod novo državo, nam nič ne manjka. Vino prodamo kadar hočemo, ako ne danes, pa jutri. Kupci kar migolijo v Dornbergu. Vojna-odškodnina je skoraj vsa plačana v »obljubah«. Kmetje bi zdaj radi kuhali vinske tropine, da bi si napravili kakšen požirek, kadar bi jih zvijalo v trebuhu. Mi Dornberžani, mi pravimo žganje ali »šnopc«.

V nedeljo smo se pa vsi smejali, ko smo čitali nov zakon. Zakon se glasi: »Finančni urad v Vidmu naznanja, da vsi posestniki tropin, ki ne nameravajo kuhati, morajo do 10. dec. t. l. vse tropine posoliti in malo zrezane slame primestati, tako, da bo »šnopca« tropine, slama pa sol. Kmetje so se smejali in so rekli, da bi »Čuk na palci« ne vpeljal tak zakon. Ako bi on imel finančno oblast v rokah, bi napravil tako-le: Ubogi trpini ako si morete napraviti en poživek za zdravila in za potrebo, dajte meni vsaki po 100 lir in skuhajite si vse kar imate. In »Čuk na palci« bi vdobil z naše občine nad 40.000 lir.

Širite »Čuka«.

Zadnji poizkus.

Krojač je prišel tirjati.

»Oprostite gospod Golfivnik, rok plačila je potekel; prinesel sem saldiran račun«.

Golfivnik (v zadregi): »Hm... ravno danes... da moram govoriti z Vami. Toda sedite vendar.«

Krojač (rezko in surovo): »Sedin doma dovolj!«

Golfivnik (proseče): »Poslužite se vsaj ene fine cigare.«

Krojač: »Ne kadim!«

Golfivnik: »Morda en kozarček konjaka?«

Krojač: »Ne pijem.«

Golfivnik (obupano): »Imam čast, predstaviti Vam svojo sestro.«

Krojač: »Se ne ženim!«

Pravijo

Pravijo, da bo odslej naprej »Bučar« v vsakem »Čuku« — pa brez zamere — Čuk vse vidi, in vse ve in tudi povsod pokuka. Tako bo tudi v »Bučarjevo« gostilno pokukal, ko bo ob 2. ali 3. zjutraj še odpita — pa brez pardona — če bodo priu »policijski« vmes.

Pravijo, da so se fantje iz Slapa pri Vipavi strašno pregrešili proti državi, ko so vozili balo skozi Vipavo. Peli so namreč po mnenju varnostnih organov same »narodne« kantate, s katerimi se »la konfusio« ne strasanski. Zato so jih isti »lju« beznivo« povabili v svoj urad na »prijateljski pogovor«, kjer so jih hoteli velikodušno poslati po brezzičnem brzogjavi v Sardinijo.

Pravijo, da so na Slapu pridelali boljše kapljico od lanske. Par stopinj alkohola je že več kot preteklo leto. To dejstvo potrjujejo številni nočni prepiri, neposustovoljne birme te razne »pš« dirke, posameznikov...

Pravijo, da »Poljanski Čuk« ne gre več v »Bučarjevo« gostilno na Poljanah »šnopse« igrati zato ker ga je ena »stajla« ven vrgla in ravno zato je moral »Bučar« 150 Din kazni plačati.

Pravijo, da je neki dopisnik iz Slapa očital Čuku, da se povsod zaleta, obleti vse grabne i. t. d., le ljudje okoli cekevke da ne vidi — a to

ni res. Čuk jih je videl toliko, da se jih je ustrašil in odletel naravnost v »Medvedje selo«, kjer si je naročil velikansko »nagajko« pri dobrom znanem jermenarju. — s katero bo ljudi v cerkev podil nepokornežem po »hinterlandu« delil. Nagajka bo gotova do zime. Zatorej »Achtung«.

Knjige »Goriške Matice« za leto 1924 dobite v Narodni Knjigarni. Cena vsem štirim knjigam je le L. 6.-- Požurite se dokler je še kaj v zalogi!

Stenski koledarji-bloki, s 366 kratkočasnicami prodaja »Narodna« knjigarna v Gorici. Cena L. 1.80, po pošti L. 2.50.

RESITEV ZADNJE SKRIVALNICE.

Mohar Leopold, Kranj SHS.; Matilda, Stanič, Trst; Rudolf Mahnič, Trst:

Kmetič je sina po mestu iskal, a sin se je kmetu med noge smejal. Očka ko bi jaz tebe poznal, bi jaz sina k tebi prignal. Tebe pa Čukec dobro poznam; pošljem ga Tebi naredi žnjim sam. Prim'ga za očesa in šibo v dlan, da bo on vedel kdaj je bil ta dan.

Ljudmila Vogrič, Trbiž: Za kmete davki res nadležni so in marsikomu belijo glavo »Le plačaj očka davke Ti-jaz hre no danes, sin misli si. Ne gre v pisarno — se zgubi našla sem ga, kjer on tiči.

Marta Grilanc, Salež: Davki so veliki družine je deset kaj če zgubi se cden se družili je devet. A nam ni mari zate* za knjige nam je mar zato pa tu v kovrti pošljamo denar.

Mihael Gustinčič, Mirko Čuč, Marija Gustinčič, Julka Čuč, Podbeže; Dragotin Bole, Komen:

Mislil sem in mislil kam neki si se sinček skril kam neki si šel? kje si tičiš? ali si se ženiti žel! In našel sem te presneti ti sin med nogami očeta glavo imaš hlače očeta za jopič imaš pokoncu stojiš in vedno molčiš.

Razpis nagrade. Pozor! Pozor!

»Čukov koledar« razpisuje za ugankarje tri lepe in velike nagrade in sicer:

Uro-budilko z dobro idočim kolerjem in garancijo, lepega modernega tipa.

Pisalno garnituro iz črnega kristala, obstoječo iz črnilnika, peresnika, pečatnika in noža za papir.

Simon Gregorčič, lepa velika slika v krasnem okvirju.

Kristina Badalič, Trst; Marija Sajin, Trst; Josip Benko, Trst; Rutar Ciril, Logaršče:

Se kmetič mi je smilil,
ker sinka je zgubil;
zato sem ga iskal
in kmal' tudi dobil.
Ne vem zdaj, kaj bi storil, —
al' bi ga kmetu dal?
al' pa »na palci Čuku«
v Gorico ga poslal.
Ker kmetič je ubožen,
mi plačal nič ne bo,
ker davki mu veliki,
denarce vse poro.
Zato sem se namenil,
kar Čuku ga poslat
a zanj mi bode moral,
se knjižico poslat!

Jože Novak, Trbovlje:

Hribolazca sem našel,
ga pošljem nazaj,
ker takih hribolazcov
je dosti v našem kraj!
On po krčmah se potika
in vince mu diši,
pozabi pa na hribe
in v gostilni kje zaspil

Iz Ljubljane smo prejeli malo
zapoznalo:

Preljubi Čukce Ti,
kako se Ti kaj godi
med tem ko tvoj hribolazec
meni dela skrbi.

Petranov Miha na gore sopiha,
prišel je v restavracijo »Triglav«
in zahteval piva en bokav.
Ko je Marička prinesla pivo,
hribolazca že več ni bilo;
kam jo izginil nihče ne ve,
on pa si misli, le iščite me.

Nekdo je zapel tako-le:

Nikoli v mestu ni še bil,
kaj čudno je, če se zgubil?
Zagledal se v igrače,
in kako krasne hlače.
Oče blizu tam stoji,
sinček k njemu se boji,
brž med hlače on se skrije,
da ga oče ne nabije.

Grgič poje kratko:

Kmetov sin je kunšten bil,
korak očetov se je skril,
ko pa sem obrnil Čuka,
brž mi sin na dan prikuka.

Jože Kenda iz Podklope pri

Bjvcu jo je zaokrožil:

Nisem dolgo se mudil,
ko sinčka sem vam dobil.
Sinček na bradi očetovi stoji,
in oče briše si oči.

Franc Križmančič, Trst:

Fantič se je skril,
mislec: Z menoj bo šalo bril,
in vendar sem ga le dobil.

Zvonko Kožuh iz Laškega
pri Celju:

Preljubi moj sin
ali češ biti capin
da okrog se potepješ
takšn pač biti ne smeš!
Delaš veliko muko meni
enako tudi materi svoji
še bratec gleda za tabo
mogoče da on našel te bo!
Jaz pa tebi kmetič
rečem tučaj to-le
Ker sinček privikrat
je v lepem mestu bil
je pač tudi lahko zgrešil
ako le malo odstranil se je!
Ker sem ga jaz našel
ti ga pošljem na dom
a drugič ga ne bom iskal
ako se zopet zgubi
pojdi še ti se solit.

Ivan Baričič, Gradišče:

Ker ne maram za takele paglavčke,
Prosim da mi pošljete nagelčke!

Pavla Kuntare, Ponikve S.
H. S.; Josip Benigar II, Bistrica.

Nekdo pošilja:

Je oče res neroden bil,
da svojga sina je zgubil,
ni videl, da se mu je skril,
saj še jaz sem ga dobil.
Ne maram pa držati ga,
če ravno nimam nobenega,
meni ljubši so pač Nageljčki
kot pa taki otročički.

Listnica uredništva.

Vertovin: Čuk ni smetišče! Landol: Čuk je pošten in šegav ptič, z denuncijanti pa nima opraviti nič! Trst, Coroneo: Kupite Čukov koledar; pa se naučite, kako se »klanfajo« dovtipi, pa bomo priobčili. Grudeca: Mar vam ni znano, da imamo nebroj šol zaprtih? Čuku tedaj ni možno naučiti se čitati v kaki 9. šoli; da bi razumel Vašo stenografsko: Lom: Iz srca nam je žal, da ne moremo priobčiti, a jokati vendar ne imremo. Vipava: Čuk je dobil že toliko »pašte šute«, da se boji, da hi se mu perje skupaj ne zlimalo. Tolmin: Humoristično ali pa kot poslano v posebni koloni. Postojna: Sežana: Povsem osehne stvari, ni so za naše vasi. Ljubljana: Prav po ljubljansko nam pripovednjete o Vaših dolgovih in malomarnostih glede »frankiranja« nam poslanih pisem in to v trenutku, ko smo vnovič za te Vaše poudone plačali tuk. pošti 3 Din. kazni. Priobčili smo, plačali tudi, a v zanaprej bomo pazili na ovitku pisavo in če nas pošta vnovič hopne, bomo žrtvovali pismo, da ga pošta v koš lopne. Komen: Ako Vi veste, da v Ricmanjih tele psičke prodajajo, kaj pa to Čukovim bralcem mar gre. Saj

oni lalko v Gorici na sejmu celo črne kupijo, čeravno so iz mavca ali kake pokvarjene plesnjive »pašte šute«. Rojan: Čuk, tudi Rojan dobro pozna ter špika in zbada kar se le da. A ker je koš njegov dobro dresiran, je bil z Vašim dopisom »premiran«. Trnovo, F. Bajt: Vi pričakujete Nageljčke? Spomladit morda zrastejo, ne verujemo pa, da bo zrasla lira, ki smo jo plačali za kazen Vašega pisma. Osek: Nam je žal, a Mic'ka Angeljca, podgane, med, Lipe, vrbe in metla ne gredo skupaj. Ni godla ne juha. Herpelje: Vaš brzovjav je šel brzovjavno v — koš. Goče: Tudi v — koš.

Svina: Kam pa kakor v koš? — Nabrežina: Ne peji! Manka glave nu rjepa. Jelšane: Domačini jih poženite pa ne bo hojzesov.

Sluga, od 20-30 star zmožen v govoru ilanščine se takoj sprejme v službo v Gorici. Mizarji imajo prednost. Ponudbe na upravo lista.

Vojna odškodnina,

civilne, trgovske in kazenske zadeve.

Adv. Arveno Trofča
Gorica ulica Garibaldi 18

Širite Čuka na palci.

Narodna Knjigarna v GORICI

združena s papirnico

v hiši Goriške Ljudske posojilnice, via Carducci 7

priporoča slavnemu občinstvu svojo bogato zalogo slovenskih leposlovnih in znanstvenih knjig. **Zahtevajte seznam knjig**, ki ga pošlje knjigarna brezplačno,

Šolske potrebščine

kakor, različne zvezke na zelo finem papirju, svinčnike, peresa, črnilo kreda, ročnike, risanke, tuš, risarski papir, radirke. i. t. d. dobite v »Narodni Knjigarni« po najugodnejši ceni in prve kakovosti

Šolske Knjige

pisarniške potrebščine, kjer dobite vse v o stroko spadajoče predmete, dalje razglednice v največji izbori, umetne cvetlice i. t. d.

Za božično sezijo se je Narodna knjigarna bogato založila z okraski za božična drevesca, jaslicami, knjigami s podobami za otroke in mnogimi predmeti.

POZOR! Trgovci! POZOR!

Trgovski pomočnik ali pomočnica

manufakturne stroke, vešč italijanščine in slovenščine dobi takoj dobro službo v večjem mestu furlanske dežele. — Ponudbe na upravo našega lista pod: „Marljiv“.

Če hočete ugodno nakupiti v času sejma sv. Andreja v Gorici, obiščite novo in bogato zalogo čevljev
R. SIVITZ

v novi palači ŠAVRIN pred nadškofijsko palačo št. 7 v Gorici.

Najboljša postrežba! — Oblika čevljev elegantna. — Blago iz garantiranega usnja. — Pazite na naslov **R. Sivitz**, Via Arcivescovado 7.

Tvrdka Anton Kuštrin

Gorica Via Carducci št. 25. ∴ (prej gosposka ulica)

priporoča slavnemu občinstvu v mesto in na deželi svojo trgovino raznega jezelnega in kulonijalnega blaga

∴ **Vse blago je prve vrste** ∴

vne zmerne in nizke - postrežba točna in solidna. - Na željo odjemalcev Cemestu se blago dostavi na dom.

GORICA BRUNO SAUNIG GORICA
Via Carducci 7 v bliži gor. ljudske posojilnice, Via Carducci 7

usje, nadplati, podplati, čevljarke, sedlarske potrebščine.
:: Vrvi, biči, bičevniki, masti, ličila, barvila. ::

Sveče, vesek, kadila.

Kupuje čebelni vosek po najvišjih dnevnih cenah.
Tovarniška zaloga podpetnikov PIRELLI na debelo.

Podružnica v Solkanu.

Znana slovenska tvrdka

JOSIP KERŠEVANI

mehanic, puškar in trgovec

Gorica, Stolni trg. št. 9 (desno)

se priporoča slavnemu občinstvu za nakup najboljših šivalnih strojev Original Mundlos Nemških tovarn, katere jamčim za dobo 25 let. Poduk v umetnem vezenju, krpanju in šivanju brezplačen. Tako imam tudi najboljša dvokolesa znamke Kolumbia Ameriških tovarn, katere jamčim 2 leti, vse dele spadajoče v mehanično in puškarsko stroko.

Delavnica in popravilavnica
Stolni trg št. 5.

VELIKE ZALOGE PO ZNIŽANIH CENAH

izredna prodaja na račun tovarnarjev

VIDEM - Via Savorgnana št. 5 - VIDEM

VELIKANSKA ZIMSKA PRODAJA

V bogati zalogi raznovrstnega zimskega blaga nudimo svojim cenj. odjemalcem zadovoljivo izbero po najnižjih cenah.

Tudi iz najoddaljenejših krajev prihajajo ljudje kupovati v naše zaloge, kajti pri nas najdejo resnične ugodnosti pri nakupu. **Poskušajte samo enkrat** kupiti pri nas in **primerjajte** cene in dobro blago s cenami in blagom drugod kupljenim, in prepričali se boste o ugodnosti našega blaga in cen, ki povrnejo vse potne in druge stroške in še več.

Naštejemo nekatere kose:

Brisače »Nido ape«	L. 2.99	Zenski jopiči, vezeni	3.50
Obrobljene žepne rute	0.75	Dvomitno sukno 100 cm, m	4.25
Moške nogovice	0.95	Prehodne preproge, m. po	4.50
Čajni prtiki	1.25	Preproge za pred posteljo	4.90
Cvirnati	2.25	Angleško lahko platno, m. po	3.95
Gobasti	1.75	Zenski jopiči	7.90
Kuhinjske brisače	1.90	Vezena spodnja krila	9.90
Obrobljeni prtiki	2.50	„Combineuse“ za gospe	14.90
Madapolam, m. po	2.50	Rjuhe z živim robom	29.90
Švicarska vezena	2.50	Posteljna odeja	27.90
Gobaste brisače	2.75	Volnena odeja	29.90
Zenske, črne in barvane nogavice	2.75	Žimnata blazina	49.90
„Oxford“ za strajce, m. po	2.95	Vezanar juha za 2 osebi	49.90
Domače platno m. po	2.80	Kovtri barvani	59.90
„Velour“ za ženske plašče, m. po	19.90	„Doubleface“ za moške plašče, m. po	22.—
Strajce vezene	L. 8.90		

Bogata izbira moškega in ženskega blaga. — Najfinejši plašči. — Zametno blago za lovce. — Izgotovljeno perilo. — Gobasta blago za ženske obleke. — Platno razne višine. — Prti in prtiki, — Brisače, Namizno perilo. — Volnene in bombaževe maje. — Preproge. — Zavesa. — Prevlake za mobiljo. — Posteljne odeje vseh mer. — Opreme za neveste, za prenočišča, za zavode, za penzije, blazine izgotovljene iz žime in volnem.

POSEBNO ČRNO BLAGO ZA DUHOVNIKE. — NEPOSREDEN UVOZ VOLNE ZA MATRACE.

VSAKO BLAGO, KI NE ODGOVARJA BODISI PO KVALITETI BODISI PO CENI SE LAHKO VRNE.

Na debelo in drobno!

Posebni opusti za razprodajalce.

STALNE CENE

Stalna izložba z zaznamovanimi cenami.